

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krono. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročila se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za **inzerate** se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inzerate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Srbska modra knjiga.

Srbska vlada je objavila del svoje korespondence z avstro-ogrskim poslanikom o carinskem konfliktu mej obema državama. To je modra ali plava knjiga, o kateri govori danes časopisje vse Evrope ter zasluži se posebe našo pozornost — saj smo Srbom po krvi in po geografski legi tako blizo.

Iz objavljenih dokumentov vidimo, da se je postavil avstro-ogrski minister vnanjih stvari grof Goluchowski na stališče sitnega in prepotentnega je-roba, kateri misli, da svojemu varovanen lahko komandira, kar se mu zljubi, ne meneč se za njegove pravice in njegove potrebe. To svoje postopanje je grof Goluchowski opravičeval s tem, da je srbski eksport v Avstro-Ogrsko mnogo večji, nego avstro-ogrski eksport v Srbijo, da torej mi, kot glavni srbski klijenti pri sklepanju trgovinske pogodbe lahko diktiramo svoje pogoje tako, kakor to zahtevajo naše koristi. To je stališče močnejšega.

Grof Goluchowski je to stališče v svojih pogojih še bolj jasno izrazil in povdabil. Zahteval je namreč, da naj Srbija za denar, ki ga dobi na posodo, naroči kanone pri Škodi v Plznu, naj pa tudi naročila soli in industrijalnih potrebščin razdeli tako, kakor to zahtevajo koristi avstrijske države kot glavne srbske klijentinje in kakor vleva interes avstrijske industrije.

Srbska vlada je na to odgovorila, da se glede kanonov ne more vezati, naročila bode tiste kanone, katere bo

srbska komisija spoznala za najboljše, pripravljena je pa naročiti za blizu 26 milijonov dinarov industrijalnih potrebščin v Avstriji, kar je toliko kot 50% vseh enakih naročil, katere namerava za izposojeni denar napraviti v tujini. Ta znesek bi se utegnil še povečati, ako se bode zidalo še več železnic. Srbska vlada je tudi zahtevala, naj se sklone provizorij mej obema državama za daljšo dobo nego za 3 mesece, kakor to zahteva Avstro-Ogrska, kajti avstrijski industrijalci lahko v treh mesecih spravijo na srbski trg toliko svojih izdelkov, da pokrijejo z njimi srbske potrebe za nekoliko let, srbski kmetje in živinorejci pa bi ne mogli v tej kratki dobi upitati toliko živine ter jo spraviti čez mejo. Provizoriji naj se torej z obzirom na koristi obeh držav podaljšajo do konca l. 1906.

Grof Goluchowski je ostal pri svojem, da, zahteval je celo, naj se Srbija pismeno obveže, da za časa provizorija ne da v inozemstvo ne vojnih ne industrijalnih naročil, ki bi vtegnile prejudicirati v tem obziru avstro-ogrške zahteve. To je bil seveda vrhunec arogance in diplomatske nezmožnosti. Srbska vlada ni mogla in ni smela sprejeti teh ponižujočih in žaljivih pogojev, ker bi s tem žrtvovala neodvisnost srbske države. Dne 5. julija se je začela zopet carinska vojska mej obema državama. Srbska skupščina in ves srbski narod je pa vsled tega oholega postopanja avstrijske diplomacije tako ogorčen, da stoji ves, kakor en mož za svojo vlado ter je

priljubljen prenesti vse, še tako težke žrtve, da obvaruje svojo čast in ohrani svojo državno in gospodarsko neodvisnost. Skupščina je dovolila vladi veliko svoto, da prouči sedanji gospodarski položaj in najde nove odjemalce za srbske pridelke. Srbska vlada se je dane ji naloge tudi živo poprijela in upati je, da se ji posreči dobiti v Italiji, na Francoskem in drugod v Evropi trge za srbsko živino, srbsko meso in žito.

Listi vseh balkanskih narodov se pečajo s temi dogodki in živahno pretresajo vprašanje o balkanski carinski zvezi, naperjeni proti Avstro-Ogrski. Posebno na Bolgarskem je zanimanje za to veliko in simpatije celega naroda so na srbski strani. Za vzgled navajamo odlomek iz „Večerne pošte“ o tem vprašanju: „Neprikrivani diplomatski pritisk, katerega čini grof Goluchowski na Srbijo in ki je prešel sedaj že v terorizem, privedel je do konflikta. Carinska vojska med Srbijo in Avstro-Ogrsko je proglašena in mi priznavamo kot svojo dolžnost, podpirati Srbijo z vsemi tehničnimi sredstvi, katere imamo, s celim svojim državnim vplivom, z vsemi simpatijami bolgarske javnosti, ker tu se negre le za kako slovansko sentimentalnost, ampak za princip samostalnosti balkanskih držav. Dosedaj se je mešala Evropa y notranje stvari balkanskih držav samo v obliki protekcije in kot braniteljka miru. Za nas je bilo to neprijetno, mnogokrat sramoteče, vendar je bilo vmešavanje skrivano pod masko

humanitete. To pot pa so posegnili v notranje srbske zadeve na tako ciničen način, da je vsa Evropa začudeno obstala. Posegnili so vmes v imenu tako grabežljivih interesov, kakoršnih bi ne samo mi balkanski narodi, ampak tudi divjaki ne pripustili, da zajdejo v interese mednarodne politike . . .“ Soditi po tem ni carinska zveza mej Srbijo in Bolgarijo tako nemogoča. Da se čuvstvovanje drugih balkanskih narodov v tem obziru krije z bolgarskim, — je le naravno. Pa ne samo to, pogledjmo na Ogrsko.

Ogrska vlada je grof Goluchowskega v njegovi pogrešeni politiki podpirala in ga celo šuntala k skrajnosti, dobro vedoč, da se zlije vse sovraštvo balkanskih narodov na Avstrijo samo in na nje industrijo. Dočim podpira ogrska vlada Goluchowskega, ponudila se je ministru Košutu prilika izraziti Srbom svoje simpatije. Srbski žurnalisti so Košuta posebno pozdravili kot ministra — in on jim je takoj odgovoril ter je zagotovil, da hočejo Madjari živeti v prijateljstvu s samostalnimi balkanskimi narodi. To je impulzivne Srbe tako navdušilo za Madjare, da povsod pojo in igrajo madjarske pesmi in plese, žurnalisti in dijaki, vse je navdušeno za Madjare. S srbske strani je to gotovo pretirano in nepolitično, kazati Madjarom toliko prijaznosti, saj vsakdo ve, da madjarska prijaznost za Srbe in samostalne, svobodne balkanske narode ne izvira iz srca, nego iz hladnega razuma in treznega prevdarka. Toda Srbi se bore proti Goluchowskemu, Madjari pa proti

LISTEK.

Kopališče Rogatec-Slatina in njega okolica.

(Dalje.)

Kmetje okoli Slatine pijejo kiselico najraje z vinom. Po leti lahko pri vrelcu vsakdo pije kiselico, a odnesti jo sme le z dovoljenjem ravnateljstva. Sploh pa kmet ne ceni kiselice toliko, kakor gospoda. V arhivu pri Sv. Križu sem pred 20 leti čital neki „Krankenjournal“ dr. Gründla; tam piše o nekem Hrvatn, ki je vsako jutro 7 bokalov kiselice izpil in mu ni škodilo. Dalje piše, da je bil še neki drugi večji jvec kiselice („Säufer u. Schlemmer“), ki je 15—16 bokalov kiselice na dan spil in se je dobro počutil. V župnišču Sv. Križa sem tudi latinski vers našel ki se glasi:

Exhaurire vales mensuras quinque decemque

Ex acidis undis, quis tibi par numero. Kar bi se reklo po slovensko: Izpij iz tega studenca pet do deset čaš, kdo ti bode enak po številu.

Dalje piše dr. Fröhlich v svojem „Krankenjournalu“, da je Giacomo G . . . iz Furlanije v Slatini vsak dan po 10 čaš kiselice izpil in je ozdravil. Neki zagrebški kanonik Korač pa, ki je preveč kiselice izpil, je nagle smrti umrl. Neki žid iz Kaniže je leta 1860, hitro ko je v kopališče prišel, 24 čaš izpil ter je ponoči nagloma umrl.

Gosti prihajajo že nekateri 30 do 40 let v Slatino. Veliki škof dr. Juraj Strossmayer je bil vsakoletni gost in se je pošalil, da je, odkar v Slatino prihaja — vsako leto za 5 let mlajši. Dočakal je visoko starost.

Med drugimi pridejo raznovrstni cerkveni in posvetni dostojanstveniki, kakor tudi vojaški atašeji v Slatino, tudi cesar Fran Josip je Slatino l. 1883 posetil. Razun Nemcev in Židov prihajajo v Slatino Rus in Rusin, Srb in Hrvat, Slovenec, Madjar in Lah. Celo iz Turškega se nahajajo gosti.

Pri različnosti gospode se je prejšnje čase opazilo, da smo imeli polkvrne, grofe in barone. Pokojni srbski kralj Milan Obrenović je bil v Slatini rojen od neke domačinke Berkaus.

Za zabavo gostov skrbi direkcija z vsakovrstnimi zabavami. Lepo šeta-

lišče v Slatini oskrbuje izurjen vrtnar, ki krasi grede in gredice z najlepšimi cveticami. Holmi okolo Slatine so z vijugastimi stezicami prevlečeni in belim peskom posuti ter nudijo sosebno mlajšim slojem dosti zabave. V jutro od 7.—9., zvečer od 5.—7. ure igra kopališčna godba izbrane komade, žal, da premalo slovenskih in slovanskih. V krasni plesni dvorani se prirejajo večeri, koncerti, petje in predstave; vsakih 14 dni je plesni venček.

26. julija in 18. avgusta vsako leto je veliki elitni ples. Direkcija preskrbi v čitalnici razun svetovnih nemških, francoskih, mažarskih in laških časopisov tudi nekaj slovenskih. Dalje sta dva glasovira gostom na razpolago. Precej velika knjižnica je preskrbljena z nemškimi, francoskimi, madžarskimi in laškimi romani in beletrističnimi knjigami.

Dalje je igrališče za lavn tenis, igrališče za otroke, rusko in navadno kegljišče. So tudi vozovi ter živina za ježo.

Gostilne, restavracije, pod strogim nadzorstvom direkcije, bodo od l. 1906 štiri, razen teh je pa v Slatini in okolici veliko drugih gostiln.

Pri „Jahlbirtu“ v Janini se dobi najbolja mala južina; odtam je lep razgled proti Hrvatski in Kranjski. Kdor hoče izvrstno rujno pristno vino ter dobro kuhinjo naj gre k Sv. Križu v gostilno g. Frana Ogrizka. Sv. Križ je nadžupnijska cerkev, leta 1864 sezidana v romanskem slogu, 40 m dolga, 19 m široka. Štirirazredna ljudska šola. Od Sv. Križa po nekdanji rimski cesti skozi Ješovec se gre skozi selo Čokalo k cerkvi sv. Trojice.

Od cerkve sv. Trojice, ki je v XIV. stoletju sezidana, ena najstarejših naokoli, je krasen razgled na Hrvatsko, na Novi Tabor-Slemen, Podčetrtek, Žusem, Kulm. Vidi se veliko cerkev, gradov itd. Malo proti severozahodni strani so gorice, odkoder imaš razgled proti Celju in Pohorju. V Slatino se vračajoč se obrni proti vzhodu in prideš na prijetno višino Prnek, odkoder je krasen razgled na Boč, Rogačko goro in v Slatino. Mimo Aleksandrovega vodovoda prideš nazaj v Slatino. Ta sprehod v okolico je najbližji in ga lahko v dveh urah zvršiš.

(Dalje prihajajo.)

dvoru in proti Avstriji; oboji branijo svojo samostalnost, kaj čuda, da si žele, postati eden drugemu zaveznik. Da, Madjari gredo še dalje; sedaj so imeli v Budimpešti shod, na katerem so pozvali vlado, naj odpre srbske in rumunske meje ter omogoči prost import srbskih in rumunskih pridelkov. Ogrsko je samo agrarna država in vendar zahtevajo prost uvoz kmetijskih pridelkov iz samostalnih balkanskih držav. „Niso li zlata vredni ljudje ti Madjari“, porečejo Srbi in Rumuni — „in sedaj so se tako lepo poravnali s Hrvati in Srbi na Hrvaškem, njih ministri imajo toliko respekta pred našo neodvisnostjo — tako visoko cenijo naše prijateljstvo . . . to so, to morajo biti naši zavezniki.“ Tako mislijo Srbi; Madjari pa pripravljajo pot za svojo popolno ločitev od Avstrije in — za predsedništvo ali voditeljstvo balkanske federacije! Grof Goluchowski pa vodi našo vnanjo politiko z občudovanja vredno zaslepljenostjo in neizmerno diplomatsko nespretnostjo. Račun bode plačala avstrijska industrija. Predsednik dunajske trgovske zbornice, posl. Kink je dejal: „Posledice tega konflikta bode nosila avstrijska industrija, kajti srbski trg je bil dosedaj po večini v rokah avstrijske obrti, je pa sedaj vsled delovanja naše diplomacije zgubljen. Ogrskim poljedelcem je ta spor seveda dobro došel. Carinska vojska prizadene pa Avstriji stalno škodo, ker se ta čas okoristi italijanska, nemška in angleška konkurenca in škoda, katero provzroči carinska vojska srbskemu poljedelstvu, je škoda, ki jo bode trpela avstrijska industrija, ki zgubi vsled tega konflikta svoje kliente.“

Za to gre hvala našim diplomatom in njih načelniku „visokorodnemu“ gospodu grofu Goluchovskemu.

Svetovno-politični pregled.

— **36 milijonov za Dalmacijo.** Ministrski predsednik baron Beck je baje izjavil nekemu dalmatinskemu poslancu, da hoče vlada tekom 10 let potrositi 36 milijonov za izboljšanje gospodarskih razmer v Dalmaciji. In sicer hoče trositi vsako leto 3 milijone več nego bo določeno v proračunu.

— **Novi zakon na Hrvaškem.** Te dni pošlje predsednik za pravosodje, dr. Badaj, zakonski načrt novega tiskovnega zakona vsem listom, da bo na ta način možno pričeti javno debato. Sodijo, da bo sklicana anketa novinarjev, da se od strani novinarstva podajo konkretni predlogi.

— **Volilna preosnova na Ogrskem.** Baje nameravajo volilno preosnovo na Ogrskem izvesti po sledečih načelih: Volilno pravico bo imel vsak 24letni ogrski državljani, ki je zmožen v govoru in pisavi mažarščine, samostojni trgovci in obrtniki bodo imeli pravico več glasov, državljani, ki so bili vojniki, bodo volilci. Ni še znano, če bo volitev tajna.

— **Ameriški konzulat v Karlovih varih.** Ameriška vlada je imenovala konzula in podkonzula za Karlove vane.

— **Prvi črnogorski parlament.** Prihodnji mesec se začne v Črni gori volitve v novi parlament, ki se sestane meseca oktobra. Na dvoru, kjer jim je bila ruska дума za vzgled parlamentarnega delovanja, že na tistem obžalujejo, da se je izdala ustava, ker se boje, da je ravno дума dala navodila radikalnim elementom, ki jih sicer ne bo mnogo, a brez njih vendar ne bo. V ministrstvu in državnem svetu že delajo pridno vse priprave za nove volitve in za parlamentarno življenje. Ravnokar je izdan zakon o mini-

strski odgovornosti. Knez in narodna skupščina imajo pravico obtožiti ministra, ako 1. zakrivi izdajstvo proti domovini ali vladarju; 2. kadar prekrši ustavo; 3. kadar se bi dal podkupiti; 4. kadar oškoduje državo iz koristolovstva; 5. kadar prekrši volilni zakon, ki daje državljanom popolno svobodopriglasovanje; 6. zaradi zlorabe svoje uradne oblasti in 7. ako bi nalašč napačno poročal vladarju ali narodni skupščini. Kaznuje se ali po občnem kazenskem zakonu ali po izjemnih določbah od 2 do 4 let. Sodilo bo posebno sodišče, sestavljeno iz državnega sodišča in članov državnega sveta.

— **Za priboritev ženske volilne pravice** zboruje v Kodanju mednarodna ženska zveza. Zborovanja se udeležujejo zastopnice vseh dežel Evrope in Amerike.

— **Položaj na Ruskem.** Nekateri listi poročajo, da je car odobril vladni agrarni program, amnestijsko vprašanje in opustitev smrtne obsodbe. Stolypin skliče dumo prej, nego je nameraval. — Druge vesti pa poročajo, da je Stolypinovo stališče omajano in da pride zopet na krmilo Witte.

— **Port Artur in Čušima.** Komisija, ki je imela nalog, da preišče stvar o kapitulaciji Port Arturja je izvršila svoja dela. Nabrala je obilnega gradiva za obtožbo proti braniteljem. Zlasti se je dokazalo, da je bilo v Port Arturju živil in streliva še za mesec in pol. Pred vojno sodišče pridejo razun Steselja, še generali Smirnov, Fock in Reuss; podadmirali Viren, Lošinski, Šišenjovič in Grigorevič. Kazenska razprava se bo vršila meseca novembra. Radi smrti odvetnika Mangolina, je admiral Nebogatov izbral svojim odvetnikom znanega kriminalista Kalabsenskega, enega najuglednejih odvetnikov v Rusiji. Kazenska razprava proti Nebogatovu bo meseca oktobra.

— **Splošna volilna pravica v Perziji.** Perzijski poslanik v Parizu je dobil oficijelno obvestilo, da se v Perziji vpelje ljudsko zastopstvo, v katerem bodo zastopniki duhovščine, trgovine, plemenitašev, industrije in volilni razred, v katerem se bo volilo po splošni volilni pravici.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Radi praznika v sredo izide prihodnja številka „Domovine“ jutri v torek.**

— **Deželnozborske volitve v brežiškem volilnem okraju** na mesto umrlega dekana Žičkarja se vrše, kakor smo sporočali, dne 21. t. m., morebitna ožja volitev dne 24. t. m. Na zaupnem shodu v Rajhenburgu dne 10. t. m. je dobil dr. Jankovič, distriktni zdravnik v Kozjem, 22 glasov, Benjamin Kunej, posojilniški tajnik v Brežicah pa 16 glasov. Ker sta oba kandidata narodna, je prepuščeno volilcem, za katerega se odločijo, osobito, ker je večina kmečkih zaupnikov glasovala za Benamina Kuneja.

— **Ministrski predsednik baron Beck** se je mudil do petka zvečer na svoji graščini Plevni pri Žalcu. V petek se je zopet odpeljal na Dunaj.

— **Umrla je v Celju** v soboto dne 11. t. m. gospa Julijana Kuster, bivša posestnica in gostilničarka pri „angelu“, po kratki bolezni. Pokopali so jo včeraj.

— **Izrečani porotniki** za porotno zasedanje v Celju, ki se začne dne 10. septembra: Glavni pototniki: Jos. Ogrizek, posestnik na Slatini; M. Volavsek, kovač v Podčetrtku; Fr. Jelovšek, gostilničar v Petrovčah;

Viktor Lichtenegger, trgovec v Celju; J. Plankl, posestnik v Blatni vasi; K. Henke, gostilničar v Meži ob Dravi; Anton Krajšek, kovač v Prožinu; A. Gabrič, lesni trgovec v Brežicah; J. Kregar, posestnik v Kristanvrhu; J. Schöndorfer, posestnik v Starem trgu; J. Jagodič, posestnik v Turnem; A. Lukitsch, trgovec v Celju; T. Mack, čevljar v Šoštanju; J. Egerdorfer, poslovodja v Celju; A. Dobrave, posestnik v Ježovcu; Iv. Drca, posestnik v Grajski vasi; J. Lipold, posestnik v Mozirju; O. Pražak, ravnatelj v Celju; H. Rataj, gostilničar v Vojniku; V. Volavšek, posestnik v Pišecah; L. Putan, trgovec v Celju; A. Podmenik, posestnik v Brnici; J. Presker, trgovec v Lošperku; K. baron Fiedler, posestnik v Kapljivasi; Dr. E. Gollitsch, zdravnik v Celju; J. Kovačič, posestnik v Glogovembrodu; J. Jecl, pos. v Štranjah; J. Černelč, trgovec v Šent Petru p. Sv. Gor.; J. Kuzelj, mesar v Kozjem; S. Suppanc, veleposestnik v Pristovcu; M. Bac, trgovec v Sopotah; K. Schwentner, trgovec v Vranskem; J. Brečko, gostilničar v Storeh; A. Kocuvan, trgovec v Šoštanju; F. Kristan, posestnik v Lehnu; A. Seutschnigg, mesar v Celju. Namestni porotniki: Dr. P. Stepišneg, advokat v Celju; V. Janič, pek v Celju; V. Kartin, posestnik v Št. Jurju ob j. ž.; I. Mirnik, posestnik na Babnem; J. Werhan, tov. v Celju; Anton Kolenc, trgovec v Celju; M. Hočvar, trgovec v Celju; K. Jošt, gostilničar v Vojniku; Franc Praunseis sen., posestnik v Št. Jurju ob j. žel.

— **Cesar je pomilostil** Pavla Arzenška iz šmarskega okraja, ki je bil v zadnjem porotnem zasedanju pred tukajšnjim sodiščem obsojen k smrti na vešalih, ker je zastrupil l. 1903 z mišnico svojo ženo, na 20 letno težko ječo.

— **Puncevni urad** osnujejo z dnem 1. decembra v Celju.

— **Velika tatvina v Novem Celju.** V noči od 7. na 8. t. m. so neznan storilci udrl v grad Novo Celje pri Žalcu, ki je last kneza Salm-Reifferscheidt, in so odnesli vse polno dragocenosti, ki imajo velikansko bodisi zgodovinsko, bodisi rodbinsko ali zlatarsko vrednost. Med ukradenimi stvarmi sta tudi dva dragocena škofovska prstana. Orožništvo je ukradene predmete, natančno opisane, naznanilo zlatarjem in policijskim uradom.

— **Nova telefonska zveza.** Trgovsko ministrstvo je dovolilo telefonsko zvezo od Celja preko Laškega, Rimskih Toplic, Zidanega mosta, Hrastnika, Trbovelj, Zagorja, Litije v Ljubljano.

— **Savinjskim, dravinjskim in posavskim dijakom!** Kakor znano priredi narodno radikalno dijaštvo v soboto 25. avgusta svoj drugi letošnji sestanek v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem. Naši tovariši iz Kranjske prirede peš-izlet, isto nameravamo tudi mi. Tovariši akademiki in srednješolci, ki imate kaj veselja in čuta za lepo, slikovito naravo — udeležite se tega peš-izleta, ne bojte se malenkostnih stroškov. Počitnice so, sedaj je prilika, da si skupno ogledamo naše slovenske savinjske planine, da se поблиže spoznamo z našimi brati na Koroškem. Dne 21. avgusta se zbiramo v Žalcu, odtod odrinemo potem preko savinjskih planin na Koroško. Kdor se želi nam pridružiti, naj se prijavi najkasneje do 19. t. m. tovarišu phil. Ivanu Prekoršek, Prekoršje p. Celje. Obenem pa se naj vsak prijavi še „Prosveti“ v Ljubljani, (Mestni dom) da poskrbi za prenočišča.

— **Novo župitvo** so dobili v Bočni pri Gornjem gradu. Župnikom je ime-

novan dosedanji provizor v Št. Janžu na dravskem polju, g. Gregor Potokar.

— **Zagrizenec, zlobneži ali ignorantje — ali: justični umor pri c. kr. okrajnem sodišču v Ptuj.** Upravništvo nemčurskega „Stajerca“ je po znanem dr. Avg. pl. Pachkem v Ptuj ovadilo Marijo Tašner iz Drstenika pri Sv. Urbanu v Slov. goricah, da je eno številko „Stajerca“ raztrgala in s tem storila prestopok protivarnosti lastnine po § 468. kaz. rak., dasiravno lastnik dotične številke ni imel pobene škode, kakor je sam izjavil kot priča, ker je bil list že prebral. Pri obravnavi je dr. Brumen kot zagovornik opozarjal, da se v tem slučaju ne more govoriti o kakem prestopku niti v objektivnem, niti v subjektivnem oziru. Vzlje temu je okrajno sodišče v Ptuj (Dr. Doležell) — obsodilo Marijo Tašnar na 24 ur zapora. Vsi juristi so strmeli, čuvši to razsodbo, in po pravici, zakaj celo najmlajši sodni dijurnist mora uvideti, da je ta sodba krivična in da v zakonu ni utemeljena. Proti tej razsodbi je bila vložena pritožba v Maribor, a na še večje strmljenje juristov je bila pritožba odbita. Marija Tašner je presojeno kazni prestala. Po prestani kazni se je stvar zasukala drugače. Ko je generalna prokuratura izvedela za to famozno sodbo, je dvignila ničnostno pritožbo v obrambo zakona in najvišje kot kasacijsko sodišče je sodbo razveljavilo in oprostilo Marijo Tašner krivde in kazni. V Orni-Glas-Uderrainovem kraljestvu je bila torej zopet izrečena krivična sodba. Ali se to zgodilo vsled **ignorance** ali iz **hudobije** in strankarske zagrizenosti, to je stvar, o kateri ni mogoče izreči mnenja. Vprašati pa moramo naše poslance: Koliko krivičnih sodb se bo moralo še izreči, predno se spremene pravosodne razmere v Ptuj? Ali ti poslanci, osobito dr. Ploj, ne vedo, da mora država plačati po nedolžnem obsojenim žrtvam stroške te justice iz žepa davkoplačevalcev? Tu imate nastopiti „radikalno“ s tako skrajno brezobzirnostjo, da se bo morala mahoma razpediti ta družba na okrajnem sodišču v Ptuj.

— **Nekaj o primicijah.** Zaradi te notice se nas je brez potrebe napadalo. Mi privoščimo kmetom vsako zabavo: hočemo pa naše ljudstvo navaditi in naučiti računati — tudi pri zabavi. Listi, ki se imenujejo kmečke, pač nimajo vzroka zagovarjati primicije, od katerih imajo kmetje, kakor kaže naš račun, le veliko stroškov, toda malo zabave in nič koristi.

— **Kmetsko bralno društvo v Trbovljah** radi rajhenburške slavnosti ne bo imelo svoje veselice dne 19. t. m., ampak v nedeljo, dne 2. septembra, na kar opozarjamo prijatelje mladega društva.

— **„Brežiški Sokol“** priredi v sredo 15. t. m. popoldne pešizlet v Leskovec pri Krškem. Tu se vrši ob pol 5. uri javna telovadba. Sokolstvo se po celi posavski dolini, odkar obstoji v Brežicah „Sokol“, vidoma razvija, kar najbolj kaže ustanovitev sokolskega odseka v Sevnici in ustanovni shod za sokolsko društvo v Krškem, ki se vrši obenem z ljudsko veselico 15. t. m. v Leskovcu. Veselim srcem pozdravljamo to in želimo, da bi se pod okriljem mladega „Sokola“ v Krškem začelo živahnejše narodno življenje v Krškem. Zbudite se, narodni zaspance! Čujte klic, ki odmeva po hribih in dolinah: Nazdar!

— **Dražba mostevine za novi most pri Brežicah** se vrši dne 17. t. m. dopoldne ob 9. uri pri občinskem uradu v Brežicah. Izklicna cena znaša K 10.000 letno, vadij 500 K. Pismene ponudbe z vadijem je treba oddati pred 17. t. m. Most se otvori 26. t. m.; mostovina se odda za 3 leta.

— **Iz Mozirja.** Kakor že poročano, zamo v Mozirju veliko veselico v sodelju. 19. t. m. Sodeluje Št. Pavelska godba. Sodelovanje so obljubile vse narodne dame, krašenje šotora so prevzele same, aranžma je v najboljših rokah. Predstavljal se bode šaloigra „Brat Sokol“. Uloge so v najboljših rokah. Dopoldne je velika slavnost, slavljenje desetletnice Mozirske koč. Popoldne poletimo skupno se pokrepčat v Mozirje.

— **Velik požar** je upepelil dne 9. t. m. poslopja petih posestnikov v Smarjeti na Dravskem polju. Na vse zgodaj je izbruhnil ogenj na skednju (podu) posestnika Franceta Lubec in se od tam s čudovito naglostjo razširil po sosednih poslopih. Največ griva je dobil požar po napolnjenih srednjih in kozolcih. Uničil je prizadetim posestnikom razven stanovanj, hlevov itd. tudi vse žitne pridelke. Ogenj so povzročili najbrže mlatiči, ki so na skednju kadili. — Pogorelci so sicer vsi zavarovani ali škode ne dobijo vse povrnjene, ker so jim zgoreli tudi nezavarovani pridelki. Najbolj je poleg Lubeca poškodovana posestnica Marija Vobič.

— **Iz Ptuja.** Ali je res, da se je c. kr. namestnik grof Clary pri zadnjem obisku v Ptuju (ko je bil tudi v Halozah), gostil v „Deutsches Vereinshaus“ na stroške okrajnega zastopa?

— **Na naslov poštnega urada v Ljubljani.** Na našo notico v zadnji številki se nam piše: Iz zadnje opazke raje stvari posnemamo, da je poštni rad na slovenski naslov pristavil temško pripombo. Če se ne motimo, je to kršenje enakopravnosti jezikov nedopustno. Tudi je kriva naša taktika v podobnih slučajih: malo zaropotemo in se zagrozimo za — prihodnjice s tem dotičnega krivičnika (urad ali vsebo) vabimo, naj nam zasoli še eno klopoto — znabiti se potem začnemo braniti! Ne smemo se samo groziti in čakati nove krivice, ampak za vsako krivico moramo takoj iskati zadoščenja in dotični urad naznaniti višjim oblastim in našim poslancem. Tako postopajo naši nasprotniki, to več pomaga ko vse prazne groznje.

— **Zahvala.** Slavna okrajna posojilnica Ljutomerska je podarila „Vojaškemu veteranskemu podpornemu društvu“ pri Svetinjah 40 K; za veliko dar izreka odbor društva najprisrčnejšo zahvalo.

— **Murski Sokol v Ljutomeru** priredi v sredo 15. t. m. v Sršenovem logu s sodelovanjem drugih narodnih društev veliko ljudsko veselico z javno telovadbo, godbo, petjem, tamburanjem, plesom, šaljivo pošto, srečolovom, umetnim ognjem in drugimi zabavami. Spusti se več zrakoplovov. Vse potrebe preskrbe štiri gostilne, kuhinja na prostem, bufet, kavarna, cvetlični in drugi šotori; točilo se bode pristno Ljutomersko vino in sveže delniško pivo. Tudi antialkoholistu se bodo nudile razne neopojne pijače. Na prostem plesišču pa se bo sukali čili Sokol z brhkim murskopoljskim dekletom, eleganten gospodek s srčkanopunico; pa še priletel možakar bo zasukal svojo ženico. Neka posebnost bo plesni avtomat. Veselica se začne ob 3. uri popoldne; javna telovadba se vrši točno ob 4. uri. Čisti dohodek je namenjen sokolski zastavi. Agilnost pripravljalnega odbora nam je porok,

da bo slavnost uprav sijajna; pričala bo pa tudi, kako posebno naše kmetsko ljudstvo simpatizuje s Sokolom in njegovimi prireditvami. Tudi narodne dame bodo, kakor vedno, požrtvovalno sodelovale. Kakor čujemo, prihiti tudi varaždinski Sokol med nas. Zato pa vse, kar slovensko čuti, v sredo 15. t. m. v Ljutomer!

— **K veselici Murskega Sokola.** Ali je res, da se je izročilo mizarsko delo za to veselico nemčurskemu obrtniku, čeravno imamo v trgu obrtnika Slovenca, kateremu majhen zaslužek tudi ne bi škodil?

— **Cesar je podaril** prostovoljni požarni brambi v Dragotincih 150 K.

— **Čebelarska razstava** je odprta od dne 12. do 16. t. m. v Ljubnem na Zgornjem Štajerskem. Svoj čas se je pisalo o tem, da bi se tudi slovenski čebelarji udeležili te razstave. Želimo, da nam spodnještajersko čebelarsko društvo o tem sporoča.

— **Slovensko podjetje na nemškem Štajerskem.** Kakor z žalostjo sporočajo nemški listi, je postavil ljubljanski župan g. Iv. Hribar v Nieseldorfu na Sred. Štajerskem ogromno parno žago.

— **Ljubezenska drama,** ki se je doigrala pred dnevi med 37 letnim Alojzom Nežmah in 54 letno Marijo Rosenbaum, ki sta oba oženjena, a sta zapustila vsak svojo zakonsko polovico ter hotela iti v smrt, ker se nista mogla vzeti, je končana. Kakor smo sporočali, je streljal Nežmah na svojo „ljubico“ in nase, a sta oba ostala pri življenju. Sedaj sporočajo, da je Nežmah sicer zdrav odpuščen iz bolnišnice, a popolnoma oslepel in je pri svoji ženi. Tudi Marija Rosenbaum zapusti v kratkem zdrava bolnišnico.

— **Žalostna slika družinskega življenja.** V soboto si je v Algersdorfu pri Gracu z nožem prerezala vrat žena delavca Anderle, hoteča se usmrtiti. Storila je to vsled tega, ker je njen 52 letni mož imel ljubavno razmerje z njuno 26 letno hčerko Elizabeto, ki je, zdaj v Ameriki. Imel je s to svojo hčerko 3 otroke, od katerih živi šestletna Elza v Algersdorfu. Nedavno je poslala Elizabeta iz Amerike 60 K za to hčerko. Anderle pa je vzel večino denarja ter odšel po svetu. Ženi je pisal iz večih krajev, da je na potu v Ameriko k svoji hčerki. Iz žalosti vsled teh dogodkov se je hotela žena Anderle najprej obesiti, kar ji je pa zabranil njen 13 letni sin. Potem je porabila neopazovan trenutek ter si je prerezala vrat. Iz njenega zakona z Anderlem je 18 otrok, od katerih jih živi 5. — Rana Anderleške je nevarna, vendar ji postaja boljše.

Kranjsko.

— **Iz Krškega** nam pišejo: Pripravljalni shod dijaške počitniške organizacije se vrši skupno z ustanovnim shodom dolenjske podružnice. „Prosvete“ ob 8. uri dopoldne v gostilni pri Ženerju v Krškem dne 15. avgusta 1906.

— **V kočevskem premogokopu** je ubilo 34 let starega rudarja Antona Jurše.

— **Akademično fer. društvo „Prosveta“** otvori 15. t. m. popoldne svojo X. ljudsko javno knjižnico v Leskovcu pri Krškem.

— **Izkaznice za ljudske knjižnice** je založilo akad. fer. društvo „Prosveta“.

Koroško.

— **Slovenski narodno-radikalni dijaki** pohite dne 25. t. m. v Št. Jakob, kjer bo ta dan dijaški sestanek, nastopni dan pa ljudski shod. Na sestanku in na shodu se bodo obravnavala spetjalno koroška vprašanja. Ker smo o

razmerah Slovencev na Koroškem se vse premalo informirani, naj pohiti vsak, ki mu je le količkaj mogoče, 25. t. m. v Št. Jakob, da spozna razmere koroških Slovencev na lici mesta. Treba pa je, da se udeležniki javijo pripravljalnemu odboru za koroški sestanek („Prosveta“ v Ljubljani) vsaj do 15. t. m., da se more preskrbeti zadostno število prenočišč, hrane itd. Na svidenje torej dne 25. t. m. v Št. Jakobu!

— **Drugi slovenski mandat na Koroškem.** Dr. Šušteršič sporoča v „Slovenec“, da je soglasni sklep kluba „Slovanska Zveza“, da, če se pokaže kaka možnost, dobiti še en jugoslovanski mandat, se zahteva drugi koroški mandat. — Posl. dr. Ploj pa piše v „Südöst. St.“: „Kar se tiče Koroške, izjavljam slovesno, da zadnja beseda še ni spregovorjena. Krivica storjena koroškim Slovincem, se mora odpraviti in nato mora delovati ves naš klub z vso enerzijo in upotrebljaje vsa danasredstva.“

— **Sklepi koroških Slovencev in ljubljanski „Slovenec“.** Glasilo kranjske duhovščine, „Slovenec“, se trudi na vse mogoče načine, da bi spravil koroške Slovence, ki so dali Šušteršiču nezaupnico, v zvezo s kranjsko liberalno stranko. Kar pot mu teče z obraza pri tem trudu in reči moramo, da postaja smešno-podel. V sobotni številki zopet dokazuje. — čujte in strmite, Slovenci! — da se koroški Slovenci s svojimi sklepi pravzaprav niso potegovali za sebe, ampak — za Plantanovo liberalno volilno geometrijo za Kranjsko! Bože moj! Tako globoko more človek pasti s svojimi bojnimi sredstvi, v tako gnojnico perfidije in obrekovanja? Studiti se mora človeku pisava — katoliške duhovščine! In končno napoveduje „Slovenec“ koroškim Slovincem boj, če bodo je zavozili v „smrdljivo strugo kranjskega liberalizma“. To je dobro! Katoliški „Slovenec“ napoveduje boj onim koroškim Slovincem, ki pri vsaki priliki javno oznanjajo svoje katoličanstvo!

— **Zakaj Korošci ne morejo na katoliški shod?** Pod tem naslovom daje monsignor Podgorc v zadnji številki „Mira“ dolg in jasen odgovor „Slovenec“. Na katoliškem shodu bi nas navduševali za katoliško misel, za katoliško šolo, za katoliški zakon, za katoliško časnikarstvo, za katoliška društva. Vse lepo, ali mi nimamo, kamor bi dejali vso to krasoto! Kaj nam vse tako govorenje pomaga, dokler nimamo katoliških zastopnikov v državnem in deželnem zboru . . . in to se jim (Korošcem) jemlje po sokrivdi slovenske delegacije. . . . Zato pa smelo trdimo, da se koroški rodoljubi katoličani ne morejo in ne smejo udeležiti ljubljanskega katoliškega shoda. Ko bi se nas bilo izročilo krščansko nemški stranki! Ali izročilo se nas je Vsenemcem, prodirajočemu protestantizmu in socijalni demokraciji. To ni le protislovensko, to dejstvo je tudi protikatoliško. Te dni je objavil „Slovenec“ pismo dr. Gessmanna, g. dr. Žitnika, v katerem zagovarja dr. Šušteršiča in dr. Ploja, češ, da nista ta dva kriva, da so Korošci bili tako brutalizirani, ter pravi, da so tudi oni (krščanski socijalisti) vsled razdelitve volilnih okrajev izgubili so na Koroškem štiri mandate. Kako je bilo torej mogoče, da so Vsenemci in njih zavezniki prodrli s svojo razdelitvijo na škodo vseh Slovencev in na škodo krščanskih socijalcev? Zmešnjava je sedaj še večja in čim več se o stvari piše, tem bolj je zamotana. In vendar upamo, da posije solnce nekega dne tudi sem in da razžene meglo, ki še zakriva resnico.

Primorsko.

— **Beljaški Slovenci v Trstu** so ustanovili „omizje beljaških Slovencev“, katero se zbira vsak torek zvečer ob pol 8. uri v hotelu „Balkan“ v I. nadstropju v posebni dvorani. Vabijo svoje rodne brate v slučaju poseta Trsta, da se oglasijo ta dan pri njihovem omizju, kjer bodo srčno dobro došli.

— **Poizkušeni umor in samoumor.** Vsled ljubosumnosti je streljal v Trstu 20 let stari pomočnik v prodajalnici oblek Mario Šauli na 17letno Mario Rigotti in nato nase. Šauli bo umrl, dekle bo pa okrevalo.

— **Od vojakov pobegnil in v vodo skočil.** Infanterist 87. pešpolka Jakob Bulja v Pulju je dezertiral in skočil v morje, kjer je utonil.

Svetovne vesti.

— **Koliko je slovenskih srednješolcev.** Slovenskih gimnazijcev je bilo v minoem letu skupno 2656, slovenskih realcev pa 635, skupno torej 3291.

— **General konjenice,** bivši vojni minister baron Krieghammer, je na lovu ponesrečil in je resno bolan. Mož je star 76 let.

— **Protiv zatiranju slovaške duhovščine** na Ogrskem se je izreklo zborovanje čeških duhovnikov v Budjejevicah in je poslalo oster protestni telegram papeževemu nunciju na Dunaj. Kakor znano, zatirajo na Ogrskem nemažarske narodnosti, osobito Slovake, na najpodlejši, najinfamnejši način.

— **Štrajk sodnikov** grozi v Italiji. Te dni bo zborovalo v Rimu do tri tisoč sodnikov iz cele Italije. Na tem shodu bodo razpravljali posebno o neugodnih službenih in materijalnih razmerah svojega stanu in ker so oboje v resnici žalostne — se ne bomo čudili, ako sklenejo sodniki — v Italiji štrajkati.

— **Nadškof v preiskavi.** Zagrebškega nadškofa so klerikalci zatožili v Rimu — in posledica je bila preiskava, katero je vodil škof Palunka. Kakor poročajo hrvatski listi, bi ti sicer anonimni tožitelji radi spravili nadškofa pod svoje nadzorstvo ter imajo „koadjutorja“ že pripravljenega. Ali bode pa tudi Rim s tem koadjutorjem zadovoljen?

— **Češki soc. demokrati** namepravajo kandidirati pri moravskih deželnozborskih volitvah v vseh 14 deželnozborskih volilnih okrajih splošno kurijo in v dveh brnskih vol. okrajih.

— **Prince don Jaimes de Bourbon,** sin španskega pretendenta čon Karlosa, se baje poroči v kratkem z neko avstrijsko princeso.

— **Pri potopu ladje „Siris“** v Kartageni so rešili največ Italijanov, nadalje 10 Avstrijcev in dva Črnogorca. Kapitan je prvi skočil v rešilni čoln, za njim so si priborili vsi častniki z noži v rokah pot do čolna.

— **Pet oseb utonilo** v nekem ribniku pri Brnu. V čolnu so bile štiri mlade delavke in trije delavci. Vsled neprevidnega veslanja se je čoln prekucnil in dva delavca in tri delavke so utonile.

— **Kongres bolgarskih učiteljev** se te dni vrši. Nastavljene so sledeče zahteve: Osnovna plača začasnih učiteljev mora znašati letno najmanj 1200 levov in največ 1800. Osnovna plača definitivnih učiteljev mora znašati 1500 levov. Vsaka tri leta naraste za 20 odstotkov do maksima 3600 levov. Vsak učitelj, ki učiteljuje deset let, mora prejemati v slučaju, da zapusti službo, 70 levov pokojnine. Učiteljskemu pokojninskemu fondu mora država letno prispevati.

— **Pogumen čin.** V Glini na Hrvaškem je zabrela deklica pri kopanju na globoko in se potopila. Sodni pristav g. Mirko Boglam je to videl ter naglo odločen skočil v vodo za potapljačo se deklico, katero je po velikem naporu tudi rešil. Občinstvo, ki je gledalo ta prizor, mu je izrazilo svoje priznanje na plemenitem pogumu.

— **Obiteljska žaloigra v Parizu.** Jetični železniški uradnik Tournour v Parizu, ki je pričakoval vsak čas smrti, se je sklenil iznebiti svoje 18letne hčerke, ki je bila zelo samosvoja in neposlušna. Bal se je, da bi po njegovi smrti njegova žena preveč ob njej ne trpela. Zato si je omislil samokres in prisilil hčer prositi mater, ki je bila tačas odsotna, pismeno oprostjenja. Nato jo je ustrelil in potem še sebe. Soproga je znorela.

— **Umril je v Badenu na Nižjem Avstrijskem** dne 6. t. m. fcm. Karl Horzecky pl. Hornthal. Bil je svoj čas poveljnik 36. inf. divizije v Zagrebu, zadnji čas pa poveljnik 10. voja in poveljujoči general v Przemyslu. Dne 23. septembra l. l. je stopil v pokoj.

— **Škandal v nemškem kolonijemskem uradu.** Sedaj se je zvedelo, da je pri tvrdki Tippelskirch, ki je najbolj kompromitovana pri sleparstvih glede zalaganja kolonijске armade, udeležen tudi minister Podbielski z vsoto, ki znaša 40% vsega prometnega kapitala. Istotako je udeležen legacijski svetnik Bumiller s 4%. V obeh rodbinah se živi skrajno potratno, kar dokazuje, da kompromitovana trgovina lepo cvete.

— **Odstavljen sodnik.** Okrajni sodnik v Königswartu pri Hebu, sodni svetnik Wolalek, je zaradi raznih nerednosti odstavljen.

— **Uspeh tobačnih trafikantov.** Tobakni trafikanti so se že dlje časa poganjali za višje procente pri prodaji kolekov. Finančno ministrstvo je zdaj izdalo sledečo odločbo, ki stopi v veljavo s 15. avgustom t. l.: Trafikanti, ki imajo trafike in nobene druge obrti, dobe pri kolkih od 2 K naprej po 3 procente, pri onih pod 2 K pa 2 procenta; kdor pa ima še kako drugo obrt poleg trafike, dobi pri kolkih po 2, oziroma 1½ procenta. Vsak drug opravičenec prodaje kolekov dobi po 1 procent pri obeh kategorijah. Vse tiskovine, ki se tičejo prodajanja in naročanja kolekov, dobe prodajalci zaslonj. Onim trafikantom, ki imajo zdaj dovoljene večje procente od gori imenovanih, se ti procenti ne zmanjšajo.

— **Proti mednarodni trgovini z dekleti.** Ministrstvo za notranje zadeve je ustanovilo proti trgovini z dekleti „osrednji urad za nadzorovanje trgovine z dekleti v deželah zastopanih v državnem zboru“. Kot tak urad je določeno c. kr. policijsko ravnanje na Dunaju. — Neobhodno pa je potrebno temu osrednjemu uradu v pomoč, da tudi železniško osebje kar najkrepkeje podpira to delovanje, ker pride s potniki v ožjo dotiko. Južna železnica je že izdala cirkular na vse postaje Južne železnice, v katerem se pozivlja vse osebje, naj sodeluje v tem smislu, kar posebno velja za obmejne postaje. Sprevodniki imajo vsak bodisi kakorkoli sumljiv slučaj takoj naznaniti postajepačelniku prve postaje, kjer vlak dalje časa stoji. Ti postajepačelniki imajo dolžnost, oblastem to nemudoma naznaniti, oziroma ako jim to ni mogoče, obvestiti o tem ono postajo, kateri je mogoče dobiti policijsko pomoč. — Sodelovanje železniškega osebja v tem oziru pa nima nikakor segati tako daleč, da bi se smeli popotniki vznemirjati. Tudi v popolnoma dognanih slučajih je osebje navezano le na opazovanje, naznanitev, nikdar pa ne sme dejansko poseči vmes.

— **Koliko besed rabi človek?** Na to vprašanje odgovarja neki učen jezikoslovec, da človek v navadnem običevanju rabi po 1500 besed. Bolj izobraženi ljudje rabijo do 4000, učenjaki pa celo do 8000 besed. Iz tega se že lahko vidi, koliko trpi marsikatera glava — nčenjaka.

Odprto pismo

sevniški gostilničarici, ki protežira „Nemce“.

Cenjena gospa!

Ko so — na večer šolskih veselice — nekateri Slovenci upili „Živio!“ ste Vi zloyoljno vskliknili:

„Kaj, a ti-le hudiči pa le smejo upiti!“

Očividno bili ste hudi, ker Vaši „nemški“ gostje niso smeli hajlati po Sevnici in so bili nabiti, aretovani itd. — Da ste to rekli, imam pisec teh vrst dve priči. — Tako torej? Vi sočustvujete raje z Nemci, nemčurji in nemškutarji v Sevnici, nego z vso ostalo slovensko Sevnico? Pravim: „Nemci, nemčurji in nemškutarji“, ker jaz strogo razlikujem te ljudi. Nemcev, pravih Nemcev je v Sevnici tako malo, da jih komaj na prstih seštejete. Ti so v Sevnico „privandrani“, oni so med nami gostje in tega ne smejo pozabiti. Kot takim jim smemo biti vselej prijazni, dokler niso agresivni. Nemčurji, to so oni bojni petelini bodisi pristni Nemci ali nepristni „baštardi“ (nemški janičarji), ki hočejo v svoji nemški ošabnosti gospodovati nad nami. Nemškutarji, to so vsi oni Slovenci, ki se slijiijo Nemcem in nemčurjem; to so ljudje brez narodne zavednosti, brez narodnega ponosa, pomilovanja vredni koristolovci.

Kaj hočejo nemčurji v Sevnici? Oni si hočejo napraviti iz nje nemško gnezdo. Tako, kakor so dobili v svoje kremplje Celje, Rogatec, Vojnik, Radgono, Brežice in druge slovenske štajerske trge, tako hočejo ugrabiti tudi Sevnico. V ta namen so se lotili najprej naše slovenske mladine, katero vabijo kot muhe na sladki strup na vse načine v svojo sulferajsko nemško šolo. V njej jim ne utepljajo v glavo le nemščino, marveč jih odtujujejo svojemu narodu in jim vcepljajo nemški hajlovski duh. Iz te šole bodo izšli novi hajlovci in ti bodo postali kvas bodoči nemški Sevnici. In za to se gre. Zato skušajo na vse načine preslepiti naše nezavedne starše, in vabijo in vlačijo in mičejo slovensko deco v svojo raznarodovalno šolo. Povsod hočejo zabičevati našemu ljudstvu in deci, da je le bolj in bolj „nobil“, če gredo v nemško šolo. V ta namen so upeljali tudi konecletne veselice, da bi bolj imponirale otrokom in ljudstvu. Saj je že sramotno, kako stariši začetkom leta barantajo z otroci; kjer jim več daril obljubijo, tja pošljejo otroke. Temu početju moramo se Slovenci upirati. Klin s klinom!

Nekdaj nam niso bile potrebne konecletne šolske veselice, sedaj jih moramo prirediti, da reagiramo na „nemške“. Mi se branimo na svojih tleh! Ali nismo na svojih tleh gospodarji? In Vi, gospa, Vi hočete braniti Nemce in njih krivično stvar! Zakaj vse to? Mari zato, ker obiskuje Vašo gostilno nekaj nemških gostov? Ali ste pa kedaj šteli, katerih gostov imate več, slovenskih ali nemških? Kedo Vam je doslej dal in Vam daje še vedno največ zaslužka, kedo Vam je pripomogel, da ste si tako lepo opomogli, da tako lepo napredujete na premoženju? Ni bilo li to naše slovensko ljudstvo, naš s trdimi žulji prisluzeni denar? In sedaj se hočete prevzeti, obrniti hočete hrbet slovenski koristi in podariti srce nemški šopirnosti in nadutosti? Menda vendar ne boste tega storili svojim nemškim gostom na ljubo? — Ali Vas pa morda tare zavist, ker se vrši kaka slovenska veselica pod streho katerega drugega gostilničarja? Ne bodite čudni! Če bi imeli tudi Vi primeren lokal, lahko bi se veselice vrstile zdaj tr; zdaj tam. Nemške goste lahko tudi imate, a iz tega še ne sledi, da jim s postrežbo vred prodaste svojo dušo, svoje otroke in, če treba, celo — Sevnico.

Brezolčy.

Loterijske številke.

Gradec, dna 11. avg. 1906: 25, 86, 61, 51, 79.

Dunaj, " " " " 85, 77, 51, 49, 84.

Zahvala.

Podpisani pripoznamo radevolje, da nam je zavarovalna družba FRANCO-HONGROISE v Gradcu izplačala za pri njej zavarovano gospodarsko poslopje celo zavarovalno svoto neprikrajšano in brez zadržka in izrečemo družbi toplo zahvalo.

Prelska, 9. avg. 1906.

Alozij Travnšek, posestnik m. p.

L. Ivnik, m. p. priča.

Martin Videmšek, m. p. priča.

LEPO MALO POSESTVO

z lepo zidano in opeko krito hišo (Hochparterre), ki ima 4 lepe sobe, 2 kuhinji, spodaj 3 bokane kleti in druge potrebne prostore; zraven je vrt za zelenjavo, 1 velik lep sadovnik z lepo košenino, njive, pašniki in lep gozd posebej, kar meri skupaj okoli 5 oralov, na lepem prijaznem hribečku in zdravem kraju, blizo okr. ceste, 10 minut od župnijske cerkve sv. Vid p. Grobelno in kakih 15 minut od trga Smarje pri Jelšah, kjer je tudi kolodvor, oddaljeno in je za kakega penzjonista ali obrtnika najbolj primerno, se radi službenih razmer, kakor leži in stoji, za jako nizko ceno (2400 gld.) proda. Plačilo po dogovoru. Več se izve v **občinski pisarni okolice Smarje pri Jelšah.**

(429) 3—3

Opravična številka A IV 706
18

OKLIC

s katerim se sklicujejo sodišču neznani dediči.

C. kr. okrajno sodišče v Celju naznanja, da je umrl dne 10. aprila 1906 g. Miha Smole v St. Petru pri Ljubnem (Leoben), ne zapustivši nikake naredbe poslednje volje.

Ker temu sodišču niso vse osebe znane, katerim gre do njegove zapuščine kaka dedinska pravica, se pozivljajo vsi tisti, kateri nameravajo iz kateregakoli pravnega naslova zahtevati zapuščino za se, da naj napovedo svojo dedinsko pravico v enem letu od spodaj imenovanega dne pri podpisnem sodišču in se zglase izkazavši svojo dedinsko pravico za dediče, ker bi se sicer zapuščina, kateri se je postavil za oskrbnika **gospod c. kr. notar LOVRO BAŠ v Celju**, obravnavala z onimi, ki se zglase za dediče in izkažejo naslov svoje dedinske pravice, ter se jim prisodila, dočim bi zasegla nenastopljene del zapuščine, ali če bi se nikdo ne zglasil za dediča, celo zapuščino država kot brezdedično.

C. KR. OKRAJNO SODIŠČE V CELJU
oddelek IV., dne 25. avgusta 1906.

Restavracija NARODNI DOM
v Mariboru sprejme

gostilničarja.

Prednost imajo oženjeni. Restavracija se prevzame s 1. septembrom t. l. Ponudbe na zgornji naslov. (435)

Štiri izložne omare, veliko ogledalo, velika nova bano za kopanje in velika kletka se takoj odda pri P. Kostiču v Celju. 152-31

NOVO ZIDANA

HIŠA

prilavna za trgovino ali drugo obrt, blizo like tovarne, se proda ali da v najem. — Vse se zve pri lastniku ANTONU GAJŠEK St. Lovrenc pod Prožnom; p. Štore. (43)

Izurjena :: prodajalka

se sprejme takoj v trgovini

P. Bauerkeim v Krastniku.

28 oralov veliko

posestvo

je pod prav ugodnimi pogoji naprodaj. Več pove

Alozij Majcen nadučitelj,

(432) pri Sv. Duhu-Leutschach. 2-2